

CZECH ATLANTIC FORUM

ČTVRTLETNÍK ČESKÉ ATLANTICKÉ KOMISE

ročník 4 / číslo 1 / březen 2022

Současný vypjatý (válečný) stav prověřuje skutečnou kondici euroatlantického systému kolektivní bezpečnosti, jeho efektivitu a funkční záruky i soudržnost všech členů strategického svazku. Kde zuří válka a řinčí zbraně, mlčí múzy i diplomacie – INTER ARMA SILENT LEGES ET MUSAE.. Požadujeme okamžité ukončení agrese a návrat k civilizovanému způsobu řešení tohoto absurdního konfliktu.

Váš
Doc. Pavel Bílek

Odznak přátelství Česko Ukrajina

www.PRIMAK.cz

Vladimír Putin

Vážený pane prezidente Putine, Vaše Excellence!

Až do vypuknutí války proti Ukrajině, jsem Vás považoval za realisticky uvažujícího člověka. Ačkoliv, a to je nutné zdůraznit, intelligence člověka se pozná, když je nutné řešit problém, který tady doposud nebyl.

Velice jste mě zklamal. Místo, abyste nalézal rozumná řešení, omíláte prastaré fráze „studené války“ a definujete kyjevský režim coby „fašismus“. **Pane prezidente, to není žádné řešení, to je běsnění šilence!**

Tímto postupem jste ruský národ postavil proti celému světu. Mimo Adolfa Hitlera se ještě nikomu něco podobného nepodařilo. To je opravdu výkon pro „Guinnessovu knihu rekordů“.

Namlouváte si opravdu, že tomu, co říkáte rozumný člověk věří? Přeci musíte pochopit, že tomu, co říkáte, je pouhou nereálnou iluzí. Proč pořád lhát?

Proč ženete ruský národ do bezvýchodné izolace? Co tím chcete docílit? My všichni přeci chceme prosperovat a žádný z nás si nepřejí zhroucení hospodářského systému.

Budte přeci rozumný, k čemu potřebujete zničenou Ukrajinu? Tato chudičká země vám přeci vůbec nic nepřinese! To, co nutně potřebujete, je pevná hospodářská a politická spolupráce s nejbohatšími zeměmi tohoto světa, jako např. USA, Německo, Japonsko, Francie, Velká Británie atd.

Izolovat se od těchto zemí by znamenalo zradu na vlastním národu a úpadek do chudoby...

Pane prezidente, Vy se obáváte NATO a EU. To je přece jakýsi druh stihomamu! Tyto dvě světové organizace přece doposud nikomu nic zlého neudělali. Naopak, já bych Vám akutně radil, abyste, co nejrychleji podal žádost ke vstupu do NATO a EU a tím ukončil politiku stihomamu. Ostatně, to jediná možná cesta, jak zajistit ruskému národu blahobyt a trvalou prosperitu, svobodu a demokracii. Boris Jelcin kdysi prohlásil na adresu USA: „My vám slibujeme, že už vám nebudeme lhát!“

Pane prezidente, snažně Vás prosím, nelžete nám! Lež má krátké nohy, daleko neujde a hlavně není žádným předpokladem pro plodnou spolupráci...

Vlastnit chudičkou Ukrajinu není přece nic jiného než uvázat na krk ruskému lidu obrovský balvan kontra produktivity. Kdo to má živit?

Pane prezidente, přestaňte s tou nesmyslnou válkou a **postarejte se o to, aby se Rusko stalo, co nejrychleji členem EU a NATO!** To je jedinou možnou cestou pro ruský národ žít v míru, blahobytu, demokracii a ve svobodné zemi a nikoli i třeba i v skryté latentní diktatuře...

Vaše momentální cesta je cestou nevěrohodné demagogie, které nikdo ve světě nevěří a která zavádí Rusko na scestí kontra produktivity a permanentní chudoby.

Jan Berwid -Buquoy

Vážení přátelé,

konec února tohoto roku byl zásadně poznamenán počátkem ruské invaze na ukrajinské území, která je bezprecedentním porušením platného mezinárodního práva. Tento akt má a bude mít masivní politické, bezpečnostní, ekonomické i další dopady (včetně nastupující humanitární krize) do života jednotlivců, společností a států. Aktuální prohlášení ČAKO čtete v tomto čísle. Tématu se samozřejmě budeme i nadále věnovat. Vše, co lze, je nutno nepřetržitě a mimo veškerou pochybnost řešit diplomatickými prostředky, přičemž v případě vojenského konfliktu se ocitáme mimo obzor vyspělé globální současnosti.

Stávající vypjatý (válečný) stav prověřuje skutečnou kondici eu-

roatlantického systému kolektivní bezpečnosti, jeho efektivitu, funkční záruky a soudržnost všech členů strategického svazku.

Dne 22. 1. 2022 nás navždy opustil ve věku nedožitých 105let Eduard Hroznýš Marek, celoživotní skaut a neúnavný bojovník proti všem podobám nesvobody, poroby a útlaču. Odkaz tohoto čestného člena České atlantické komise zůstane v nás a v naší společnosti pevně zakotven jako zosobnění nejcennějších hodnot lidského bytí. Čest jeho památce – nikdy nezapomeneme! Více uvnitř tohoto čísla.

Dne 10. 3. 2022 se v Praze na Karlově uskutečnil Ceremoniál ČAKO, a to u příležitosti připomenutí institucionálních výročí (Československý atlantický klub, Severoatlantická aliance) a osob-

ních jubileí (Eduard Marek, Pavel Bílek a další). Blíže se k obsahu tohoto významného setkání vrátíme v příštím čísle.

Na přelomu dubna a května tohoto roku se již tradičně uskuteční slavnostní pietní akt v areálu barokního zámku Tábor- Měšice (ANZAC DAY, Den vítězství). Podrobnou reflexi naleznete též v příštím čísle.

Kde zuří válka a řinčí zbraně, mlčí múzy i diplomacie – INTER ARMA SILENT LEGES ET MUSAE.

Požadujeme okamžité ukončení agrese a návrat k civilizovanému způsobu mírového řešení absurdní války.

Přeji všem bystrou mysl, rozhdnost a rozvahu zároveň.

Váš
doc. Pavel Bílek

CO TO JE STRATEGICKÁ AUTONOMIE PRO EVROPU A PROČ JI NEZBYTNĚ POTŘEBUJEME

*Ing. Ivo Kaplán, předseda správní rady
Evropského Institutu Renaissance*

V éře po skončení studené války nebylo Evropské společenství schopno adekvátním způsobem reagovat ani na jeden vážný regionální konflikt ve svém bezprostředním sousedství, byť jej přímo ohrožovaly vojenskými i nevojenskými dopady. EU tak byla v oblasti hard-power odsunuta „de facto“ na globální mocenskou periferii a není momentálně schopna odpovídajícím způsobem prosazovat svoje geopolitické a ekonomické zájmy ve shodě se svými hodnotami. Pokud EU radikálně netransformuje svoji bezpečnostní a obrannou identitu například v akceschopný evropský pilíř NATO, bude její politická a mocenská role v polovině 21. století na hranici relevance, což není slučitelné s jejím současným ekonomickým a civilizačním významem. Stávající požadavek členských států EU na konsensus při rozhodování o klíčových bezpečnostních a obranných otázkách však zachovává status-quo a zamezuje zásadně této transformaci, pokud nezvolíme metodu postupného nabalování států na ty, které celý proces jednotné zahraniční politiky, bezpečnosti a obrany zahájí. Postupovalo se již tak například při vytváření tak zvaného Schengenského prostoru. Ve 21. století postihují Evropu zejména nevojenské hrozby. Nejprve to byl is-

lamistický terorismus (Al Kajda, ISIS), později se k němu přidaly i hybridní válka Ruska a čínské vlivové akce. Ruská hybridní válka představuje daleko největší a daleko nejvíce veřejnosti i politickou reprezentací Evropy podceňovanou hrozbu. Ruská vojenská doktrína, pro kterou jsou Evropská unie a NATO jejich zcela oficiálními nepřáteli přichází s konceptem, ve kterém není možné odlišit mír od války a který definuje hybridní operace jako součást války v míru. Cílem takových operací je rozložit veřejné mínění, soudržnost společnosti, její demoralizace, destabilizace a následné převzetí moc silami, které spolupracují s Ruskem. Proti těmto hrozbám se musí Evropa umět bránit, jak přímo, tak nepřímo, a to integrací bezpečnostních složek, přijímáním konkrétních opatření v boji s nepřátelskou propagandou a také propagací vlastních hodnot a posilování vzdělání a sebevědomí svých občanů.

EU je hrdá na svou unikátní atraktivitu pro dobrovolnou integraci jiných zemí a je otevřena dalšímu rozšiřování v rámci evropského geopolitického prostoru. Měkká síla EU tkví v přitažlivosti evropského projektu jako nejlepšího přístupu k hodnotě a důstojnosti lidského života, nastolování svobody a prosperity při respektování spravedlnosti a rovnoměrného rozdělení bohatství, vnitropolitického uspořádání i uspořádání mezi státy, vlády práva a posvátnosti veřejného prostoru, a jako inspirace, kterou poskytuje společností napříč planetou. Naše jedinečná civilizace je ale v současnosti pod nevídaným tlakem oligarchických a autoritářských režimů, jakož i kvůli vlastní bezmocnosti. Potřebujeme, aby se evropské kulturní, ekonomické, diplomatické i vojenské schopnosti spojily ve světové velmoci,

schopné chránit své občany, náš způsob života a naše obchodní a bezpečnostní zájmy.

Evropská unie má jistě ambice být určujícím subjektem v pravidlech mezinárodního obchodu. Na rozdíl od oblasti zahraniční politiky, obrany a bezpečnosti se v této oblasti podařilo ušetřit na partikulárních zájmech jednotlivých členských zemí EU a již několik desetiletí vystupuje Evropská unie ve Světové obchodní organizaci (WTO) jako celek (společná stanoviska se připravují předem, ale na zasedání WTO sedí samojediný komisař pro obchod). Je zajímavé, že zde měly členské státy EU dostatek sebevědomí tento krok udělat, v zahraniční politice nikoli. Je to pouze síla diplomatů a jejich schopnost

udržet si svá místa nebo je za tím ještě něco víc?

Všeobjímající myšlenky uvedené na předchozí stránce a další podobného druhu padaly při přípravě na návrhy určené pro Konferenci o budoucnosti Evropské unie (CoFoE), což je především rozsáhlé cvičení pro umožnění zapojení se rozsáhlé části veřejnosti k výměně názorů na směr, kterým se má Evropská unie vydat v nejbližších desetiletích, včetně vypracování návrhů úpravy konkrétních politik v rámci různých oblastí podle očekávání občanů a organizací je sdružující směrem k vládám členských států a orgánům Evropské unie. Na digitální interaktivní platformě sestavené Evropskou komisí již v polovině dubna je možné stále podávat návrhy od jednotlivců i skupin lidí, přičemž je můžeme zařadit do 10 různých oblastí – Klimatická změna a životní prostředí; Zdraví; Silnější ekonomika, sociální spravedlnost a možnosti zaměstnání; EU ve světě; Hodnoty a práva, vláda zákona, bezpečnost; Digitální transformace; Evropská demo-

kracie; Migrace; Vzdělání, kultura, mládež a sport; Jiné. Tyto návrhy se posbírají v tomto roce. Paralelně v září, resp. v říjnu proběží CoFoE občanskými panely (setkání náhodně vybraných občanů z různých členských států a sfér zájmu podle sociologických pravidel a geografického rozložení po celém území našeho společenství), resp. plenárním zasedáním CoFoE sestaveným podle klíče odsouhlaseného členskými státy, Evropskou komisí i Evropským parlamentem. I na plenárním zasedání vedle zástupců těchto tří institucí mohou být slyšet hlasy od po-

měrně velmi omezeného zastoupení občanské společnosti a od zástupců parlamentů členských států Evropské unie napřímo.

Naše česká iniciativa pod názvem Perspektivy České republiky v Evropské unii spočinula na základech nutnosti vyvolat v našich zemích poctivou debatu o realitě evropské integrace a samotného uspořádání Evropské unie, která vlastně pořádně neproběhla za více než 17 let našeho členství. Je pravdou, že pro mnohé je daleko podstatnější, co klub dělá než na jakých základech a principech je postaven. Chceme-li však přivodit změnu,

tak abychom toho více nezničili, než vytvořili, musíme se ponořit i k tomu fundamentu. Toto jsme se snažili respektovat i v naší debatě v pracovních skupinách na témata Obrana a bezpečnost, Zdraví a sociální věci, Kultura, Ekonomika a instituce, Klimatická změna a životní prostředí, Migrace, Vzdělávání a mládež.

Seznámím vás teď s dovořením s některými konkrétními návrhy zařazenými do oblasti Obrana a bezpečnost, které jsem koordinoval...

Ivo Kaplán

OCENĚNÍ

Ondřej Sběslavský, „duchovní otec“ ČAKO

V pátek 24. září t.r. bylo v Postupimi předáno tamnějšímu bývalému faráři Gottfriedovi Kunzendorfovi vyznamenání, které mu udělil prezident Německé spolkové republiky Frank Walter Steinmeier. A v jeho zdůvodnění také stojí, že se farář Kunzendorf zasloužil i o rozvoj dobrých vztahů mezi Čechy a Němci.

Gottfrieda Kunzendorfa jsem poznal počátkem šedesátých let minulého století na jednom z tzv. Aufbauagruů v bývalé Německé demokratické republice / byl to vlastně jeden zpočátku nových vztahů mezi Čechy a Němci

na úrovni mládeže /. Gottfriedovou „vášní „ byla historie, včetně té české. A nebylo snad roku, aby se nejméně jednou k nám nevypravil a neprováděl své rozsáhlé historické „výzkumy „.

Jedna z věcí, která jej zaujala, byl sbor Jednoty bratrské v Lanškrouně, který vznikl koncem 15. století pro tamní německy mluvící obyvatelstvo a kam byli pozváni pronásledovaní valdenští z Braniborska / v čase začátku Gottfriedových návštěv byl farářem tamního evangelického sboru můj otec Jaroslav /. V jednu dobu v tomto německy mlu-

vícím sboru působil Michael Weisse, muž literárně nadaný, který pro své „farníky“ sestavil kancionál, který obsahoval 176 písní / nejedna z nich jeho vlastní tvorba / v německém jazyce. Ten je dodnes v zahraničí ceněn a jenom v současných zpěvních německých církvích se nalézají 11 Weisseho písní / některé z nich jsou také ve zpěvnících maďarských, holandských a byl jako celek používán také při reformačních snahách ve Strassburku (tehdy Alsasko) /. - Weisse byl také pověřen vedením Jednoty rozhovory s německým reformátorem Martinem Lutherem. Celkem se vypravil z Lanškrouna do Wittemberka čtyřikrát / pěšky... zhruba 500 km /. Z podnětu Gottfrieda Kunzendorfa je ve sborovém domě, kde se dnes lanškrounský evangelický sbor shromažďuje, pamětní deska, dar brandenburské církve.

K „specialitám“ faráře Kunzendorfa patřilo i připomínání pokusu o atentát na Hitlera v červenci 1944. Na hřbitově sboru Potsdam Bornstedt, který Gottfried obhospodařoval, je pochováno několik z těch, kdo se na tomto pokusu podíleli a byli proto popraveni. Toto „vzpomínání“ bylo jednak svědectvím, že ne všichni Němci s Hitlerem souhlasili / byli mezi nimi i křesťané / a to nejenom slovem či pouze v „srdci“ a také možností, aby se setkávali ti, kdo žili v různých

částech tehdy rozděleného Německa a takových příležitostí nebylo pro nejrůznější omezení mnoho. A tak se rok co rok v Bornstedtu vzpomínalo za účasti pozůstalých na některého z oněch popravených / což teh-

dejší státní úřady sledovaly s neskryvanou nevolí /.

Bylo dobře, že synodní rada českobratrské církve evangelické napsala faráři Kunzendorfovi gratulační dopis, který jsem Gottfriedovi z jejího pověření při

této příležitosti předal. Gottfried měl radost.

Ondřej Soběslavský,
duchovní za zenitem

PARTICIPACE NA VYTVÁŘENÍ V KONCEPTU NATO PŘES VÁLKU V ALŽÍRU

Mgr. Jana Šimková, D.E.S.S., M.B.A.
ředitelka Evropského Institutu Renaissance

Přes vytvářející roky 1950–1952, struktury Severoatlantické aliance jsou vytvářeny a to o to rychleji, kdy je zřejmé, že Sovětský svaz postupuje krok po kroku, aby ztratil zpoždění, které nabral v nukleární oblasti.

Co se týče francouzského pozemního vojska, francouzská armáda mohla díky a přes všechny útrapy, které byly vyjmenovány díky americké armádě rekonstruovat svůj bojový potenciál a postoupit ke strategicko-manévrovacím studiím v nukleárním prostředí.

Ve vojenské oblasti, tato americká pomoc je materializována díky dodávkám materiálů a služeb (včetně výškolení personálu ve Spojených Státech) od roku 1951–1953. Představovala třetinu zdrojů, aby dosáhla 34,4 % v roce 1954 a snižovala se, aby přestala v roce 1958. Tyto prostředky pomohly francouzské armádě vytvořit a začít experimentovat od roku 1953, velké jednotky vylehčit (snížit na polovinu objem ve srovnání s jednotkami organizovanými pro klasický boj, vybaveny moderním materiálem umožňujícím boj v podmínkách atomové války na evropském kontinentu. V rámci manévru Javelot mezi 1953 – 1954 a Eclair v roce 1955, sledovány s velkou pozorností velením interalliés,

2. divizí infanterie a 7. divizí také mechanizovanou rychlé reakce ukazují náskok získaný Francouzi v nových taktikách.

Tyto skvěle vyzbrojené jednotky budou brzy dislokovány, aby vedli operace znovunastolení pořádku v Alžírsku. 560.000 mužů (15 divizí) na 776.000, které čítala armáda v roce 1958 překročili Středozeří, nechávajících u Rýnu dvě nekompletní divize k dispozici NATO. Tato situace je přísně kritizována Američany, kteří si uvědomují, že jsou takto zasaženy základní pilíře NATO a NATO je ohroženo odsunem hlavních francouzských sil ve prospěch Severní Afriky.

Henry Kissinger k tomu řekl. Takto chtěla Francie mít lepší z obou světů, přeje si hrát prvoplánový plán v radě Spojenců, aniž by zaručila zodpovědnost za kolektivní obranu. Chce zůstat velmocí ve sledování politiky minimálního risku. Tento postoj francouzských vlád, který chce mj. porazit komunismus v Alžírsku, jak již učinil v Indočíně a prázdno zanechané v Evropě pozemními silami donutilo NATO adoptovat novou strategii založenou na použití nových atomových zbraní (kanony, rádiově řízené projektily etc.) zejména pro kompenzování chybějícího personálu. Přemístění francouzských sil na jih Středozeří takto ovlivnilo obranu evropského kontinentu. [Reciprocita je přesto pravdivá. Vskutku, krátce před tím než Generál de Gaulle přichází k moci, vláda Félix Gaillarda akceptovala, že francouzské síly, které zůstaly v Evropě budou vyzbrojeny americkými nukleárními zbraněmi a postaveny pod velení spojeneckých sil. Na oplátku, byla

vytvořena situace velmi napjatá v rámci Severoatlantické aliance při odmítnutí implantace na francouzském území odpalovacích ramp a uskladnění strategických zbraní. Tato situace konstituje příčiny následujících událostí.

Konec vojenských aktivit v Alžírsku, 19. března 1962 otevírá novou epizodu v historii francouzské pozemní armády, která bojuje již 20 let daleko od svých metropolitních bází, nachází se traumatizovaná dvěma neúspěchy v Indočíně a v Alžírsku, za což může politika. Bylo zapotřebí pro vládu a zejména pro Ministra Obrany, Pierra Messmera, reorganizovat síly, ale zejména obrátit ducha přicházejícího zdály od subversivních válek k novým perspektivám.

Na konci operací v Alžírsku, pozemní armáda čítala efektiv 721.000 mužů, a v tomto duchu, také s vyzbrojením, jak je popsáno Institutem Vysokých studií národní obrany, 26. ledna 1962 svým šéfem generálního štábu, Generálem Pullochem, od roku 1945, armáda žije v nepředvídatelnosti. Jistě, od roku 1956 několik projektů bylo v plánu, kvůli válce v Alžírsku, prioritou byla dána, z jedné strany k rozvoji atomu, z druhé strany do modernizace letectva, žádný z těchto projektů nemohl pro pozemní armádu vstoupit k aplikování. Takže pozemní armáda je k rekonstruování téměř kompletně a jestliže bude zpožděna, okolo roku 1965–1966 spatří konec materiálům, kterými je vyzbrojena a kterými ještě disponuje.

Odpověděno je Pierrem Messmerem, který odhaluje strukturu budoucí Armády v článku publikovaném v Revue

des deux mondes. Prostředky budou artikulovány okolo tří pilířů: síla s použitím nukleární síly, síla, zásaha, jehož ústředním je bojová jednotka spojena se spojenci v NATO, a k pokrytí hranic a jedna jednotka pro vnější akci.

Popis bojové jednotky je precizní, bude okolo 5 až 6 mechanizovaných divizí, dvou divizí leteckých specializovaných v zámořských operacích. Tyto velké jednotky, budou hypoteticky doplněny 1500 tanky, 3500 převozními jednotkami pro převoz personálů, 400 kanóny, 900 helikoptéry a disponující atomovými zbraněmi kilotonické síly nebo sub kilotonické na dosah 60-150 km. Velmi jasně, tyto nové síly jsou určeny na obranu Evropy v rámci Severoatlantické aliance.

Přesto, snahy k získání možností nukleární síly je v nepro-

spěch pozemní armády, jejíž počet je redukován ve dvou letech na 450.000 mužů, rozdělených do 5 divizí, z nichž jen dvě jsou přidruženy k NATO. Je to v tomto kontextu, jak se budou vyvíjet vztahy mezi Francií a jejími Spojenci.

Výběr z knihy Yves-Henri Nouailhat, Histoire d'Europe et d'Amerique, Le monde Atlantique Contemporain Centre de recherche sur l'Histoire du Monde Atlantique, Nantes

Východiska:

Společná evropská bezpečnostní a obranná politika je základní položkou pro považování Evropské unie jako hráče na globálním poli. Poslední vývoj událostí osvědčil krach Evropské politiky sousedství. Historie posoudí, zda se tak stalo spíše z viny naší nebo v logickém dů-

sledku okolností, na něž Evropská unie měla vliv omezený nebo žádný. Od loňského listopadu tu máme evropský diplomatický sbor s paní Federicou Mogherini v čele. Jsme velice aktivní ve vyjednávání o Libyi a uspořádání poměrů tam. Bez ohledu na naše činnosti se stabilizovala situace v Egyptě, s velmi významnou angažovaností EU byla podepsána multilaterální smlouva s Íránem, která se týká především zrušení sankcí při dodržování pravidel mírového využívání atomu. V otázkách Ruska a Ukrajiny je konečné řešení teprve před námi. Tady však daleko více pracují diplomaté velkých členských států Unie než samotné evropské instituce. Je jasné, že bez Evropské zahraniční a bezpečnostní politiky nemůžeme mít Evropskou obranu.

Jana Šimková

ROZPÍNAVOST „ČÍNSKÉHO DRAKA“

Sleduje-li divák pořady amerického televizního vysílače CNN dospěje k závěru, že akutním nebezpečím pro současný světový mír je vojenský potenciál komunistické Číny. Nedávné prohlášení vedoucích představitelů KS Číny: „Lidská práva, parlamentarismus, svoboda projevu a právo na sebeurčení, nejsou čínské hodnoty a proto je neuznáváme...“ připravuje prezidenta Bidena o klidný spánek. Navíc

nedávne opakování výroku Mao Tse-Tunga: „*Budto zvítězí východní vítr nad západním větrem a nebo západní nad východním. Myslím si, že pro současnou situaci je to charakteristické, že východní vítr zvítězí nad větrem západním.*“, trvalému míru nijak neprospívá. Komunistická Čína touží po uznání coby supervelmoc a podobně jako USA se hodlá snažit ve světě vybudovat svoje vlastní vojenské základny. Pod-

le CNN investoval Peking ve Sri Lance sto milionů dolarů na vybudování letiště a dalších přistávacích ploch, které jednoznačně nemají civilní charakter. Pakliže by se podařilo Číně vybudovat na území Sri Lanky vojenskou základnu, znamenalo by to, že komunistická Čína má pod kontrolou veškerou obchodní plavbu v Akadivském moři a Bengálském zálivu a může vojensky zasáhnout, kdy si vzpomene...

Nejen USA, nýbrž i sousední státy komunistické Číny se obávají rozpínavosti Pekingu. Podle amerického magazínu TIME, ostrov Tchaj-wan čelí hrozbě osvětovou ofenzívou, aby se svět o Tchaj-wanu, co nejvíce dozvěděl – hlavně v USA. Na amerických univerzitách studuje přes 23.000 tchaj-wanských studentů. A naopak ostrovní Čína zajistila studijní stipendia pro 3.800 Američanů.

Obává se i Vietnam, ale jde na to jinou taktikou než Tchaj-wan. Široká osvěta je nutná a proto, podle TIME, vietnamský miliardář Nguyen Thi Phuong Thao zakoupil na Oxfordské universitě za 155.000.000,- Liber budovu

„Linacre College“ a přejmenoval jí na „**Thao College**“.

Bude se tam vyučovat nejen vietnamština, nýbrž všechno o Vietnamu. Zájem britských, irských a studentů z Commonwe-

alth of Nations je tak veliký, že to převyšuje původní očekávání...

A co Česká republika? Nás komunistická Čína sice přímo neohrožuje, ale opakoval bych zde výrok rakouského kancléře Bru-

no Kreiského „**Kdo sedí v koutě, toho nenajdou!**“.

Jan Berwid-Buquoy

DIPLOMATICKÉ ZASTOUPENÍ ČESKÉ ATLANTICKÉ KOMISE V SRN (BERLÍN) JE AKTUÁLNÍ A NUTNÉ

Mag. Bärbel Berwidová-Buquoyová,
1. tajemnice Obvodního soudu Ber-
lín-Wedding (Záp. Berlín) v.u.

ČAKO otevře na barokním zámku v Táboře-Měšicích **Memoriál Česko-německého přátelství**, který bude bazírovat na těchto základech: Konrad ADE-NAUER („Otec nové německé demokracie“), Ludwig ERHARD („Otec německého hospodářského zázraku“) a Willy BRAN-DT („Otec otevření brány na vý-
chod“).

Při této příležitosti je nutné, aby odbočka ČAKO v Berlíně, vedená kapitánem Carstenem Schanzem, průběžně zajišťo-
vala dodávání referentů z řad

německých osobností z okru-
hu politických, hospodářských
a vědeckých organizací. Jejich
úlohou je překonávání tradič-
ních předsudků vůči oběma ná-
rodům Čechů a Němců, tak jako
šíření osvěty mezi těmito dvěma
zeměmi...

Bärbel Berwidová-Buquoyová
(překlad z němčiny Bc. Christia-
ne Kawellová-Berwidová)

Vchod do Mise České atlantické komise v Berlíně, Haltrichweg 6,
14089 Berlin-Kladow

CZECH ATLANTIC COMMISSION

MEMBER OF THE ATLANTIC TREATY ASSOCIATION NATO

PROHLÁŠENÍ K RUSKÉ INVAZI NA UKRAJINU

Česká atlantická komise jako historický člen Asociace atlantické smlouvy, člen NATO Memorial Federation ve Fréthunu je nezávislá organizace s aktivitami v oblasti domácí i zahraniční bezpečnostní politiky a bezpečnosti v širokém kontextu. Česká atlantická komise reprezentující občany vyznávající společné hodnoty euroatlantického civilizačního okruhu, hájící poslání a šíření hodnot naší euroatlantické kultury a tradice, s velkým znepokojením rozhodně odsuzuje invazi ruských vojsk na území suverénní a svobodné Ukrajiny. Jednoznačným agresorem je Rusko, které bezprecedentně porušilo mezinárodní právo. Současně tímto svým počínáním ohrožuje mír v celé Evropě. Plně podporujeme českou vládu ve

způsobu reakce a pomoci v rámci společného spojeneckého postupu Evropské unie a NATO a při prosazování tvrdých sankcí. Evropa se ocitla v situaci, kterou si donedávna mnozí nedokázali představit, a také si ji vůbec nepřipouštěli. Rusko se svým agresivním útokem vyčleňuje z mezinárodního společenství. Válku lze označit jako pokračování politiky jinými, a to násilnými prostředky, nutně proto musí být úsilí světového společenství efektivně nasměřováno k jejímu rychlému ukončení. Je nezbytné usilovat o návrat k diplomatickým prostředkům řešení, odmítneme tak snahu o studenou válku 21. století. Situace vyžaduje významnější posilování východního křídla Severoatlantické aliance. Musí nastat i skutečná

změna v přístupu k financování výdajů na obranu, v brzké době musíme navýšit investice do armády. Zajištění života v bezpečí, svobodě a demokracii i celkové obnovení stabilního mírového rozvoje od nás všech bude vyžadovat značné oběti. Musíme být připraveni na změny v našich životech. V této těžké době vyjadřujeme hrdinnému ukrajinskému lidu naši plnou podporu!

PREZIDENTŮV APEL!

Vážení přátelé,

konec února tohoto roku byl zásadně poznamenán počátkem ruské invaze na ukrajinské území, která je bezprecedentním porušením platného mezinárodního práva. Tento akt má a bude mít velké politické, bezpečnostní, ekonomické i další dopady (včetně nastupující humanitární krize) do života jednotlivců, společností a států. Aktuální prohlášení v této věci zformuloval Jaroslav Vítek, čtěte jej v tomto čísle. Tématu se samo zřejmě budeme i nadále věnovat Vše, co lze, je nutno nepřetržitě a mimo vši pochybnost

řešit diplomatickými prostředky, přičemž v případě vojenského konfliktu se ocitáme mimo obzor vyspělé globální současnosti.

Současný vypjatý (válečný) stav prověřuje skutečnou kondici euroatlantického systému kolektivní bezpečnosti, jeho efektivitu a funkční záruky i soudržnost všech členů strategického svazku.

Dne 22. 1. 2022 nás navždy opustil ve věku nedožitých 105 let Eduard Hroznýš Marek, celoživotní skaut a neúnavný bojovník proti všem podobám nesvobody, poroby a útlatu.

Odkaz tohoto čestného člena České atlantické komise zůstane v nás a v naší společnosti pevně zakotven jako zosobnění nejcennějších hodnot lidského bytí. Čest jeho památce nikdy nezapomeneme! Více uvnitř tohoto čísla.

Dne 10. 3. 2022 se v Praze na Karlově uskutečnil Ceremoniál ČAKO, a to u příležitosti připomenutí institucionálních výročí (Československý atlantický klub, Severoatlantická aliance) a osobních jubileí (Eduard Marek, Pavel Bílek a další). Blíže se k obsahu tohoto významného setkání vrátíme v příštím čísle.

Na konci dubna tohoto roku se již tradičně uskuteční slavnostní pietní akt v areálu barokního zámku Tábor Měšice (ANZAC DAY, Den vítězství) podrobnou reflexi nalezne te též v příštím čísle.

Kde zuří válka a řinčí zbraně, mlčí múzy i diplomacie.

Kategoricky požadujeme okamžité ukončení agrese a návrat k civilizovanému způsobu řešení sebesložitějších záležitostí.

Přeji všem bystrou mysl, rozhodnost a rozvahu zároveň.

Váš
doc. Pavel Bílek

SMUTEČNÍ OZNÁMENÍ PREZIDENTA ČAKO

Vážení příslušníci euroatlantické hodnotové platformy, kolegové, přátelé, s hlubokým zármutkem a bolestí v srdci a v mysli Vám oznamuji, že dne 22. 1. 2022 nás ve věku nedožitých 105 let navždy opustil vážený pan **Eduard „Hroznýš“ Marek**, čestný člen a nositel

čestného titulu Plukovník velitel ČAKO.

Celoživotně a neúnavně bojoval proti všem podobám nesvobody a útlaču.

Svůj požehnaný život prožil v monarchii (narozen 17. 3. 1917) a ve více vzájemně odlišných republikách. Zažil období povznášející svobody i drastické poroby.

Vždy zůstal věren a konal ve prospěch ideálů skautského hnutí, hodnot demokracie a svobody.

Jeho skolem utrpěla celá česká společnost velkou ztrátu, zůstává po něm jen přetěžko překlenutelné a zacelitelné prázdno.

Byl nejen formálně čestným členem ČAKO, ale i neuvěřitelně aktivním účastníkem všech našich podstatných aktivit, vzpomeňte si.

V paměti nám zůstane jako obdivuhodná osobnost pro svoji hodnotovou pevnost, vitalitu, skromnost a pravdivost.

Zemřel nejen nejstarší český muž, ale zejména ten, kdo byl

pro dnešní hektickou a rozjitřenou společnost přirozeným příkladem a světlem.

Naposledy jsem s ním telefonoval na začátku tohoto měsíce a moc se těšil na Setkání ČAKO plánované k jeho 105. narozeninám.

Jeho osobnost si připomeneme na společenském setkání (ceremonii) ČAKO, které připravuji na první polovinu března tohoto roku.

MACTE ESTO!

Drahý Edo, jsi nesmrtelným čestným reprezentantem ČAKO. Odpočívej v pokoji.

Nikdy nezapomeneme!

Čest Tvé památce!

VYŠEHRADSKÝ SLAVÍN =

AČ ZEMŘELI, STÁLE MLUVÍ

v Praze dne 23. 1. 2022

Pavel Bílek

Prezident a generál ČAKO
(LAUDATIO POST MORTEM)

SKAUTI MAJÍ POMÁHAT

V prvním zářijovém týdnu se na radnici uskutečnilo přátelské setkání, při kterém místostarosta Josef Svoboda poblahopřál 104letému Eduardu Markovi, čestnému občanu Prahy 4, k získání dalšího titulu „Plukovník – velitel“. Tento titul mu byl udělen v letošním roce při slavnostním setkání spolku České atlantické komise (ČAKO - CZECH ATLANTIC COMMISSION - CZACO) v Táboře – Měšicích.

Eduard Marek, dlouholetý skaut s přezdívkou Hroznýš, byl touto čestnou hodností oceněn jako udatný a neúnavný bojovník proti všem diktaturám. Místostarosta Josef Svoboda, který má ve své gesci sociální politiku,

podporu zdravotnictví a spolupráci s neziskovými a náboženskými organizacemi, při této příležitosti vyzdvihl celoživotní přínos pana Marka při obraně svobody a demokracie i jeho neúnavnou ochotu sdílet své bohaté zkušenosti s dalšími lidmi, a to nejen ve skautském hnutí. Během setkání, při kterém se hodně vzpomínalo, Eduard Marek připomněl zásadu, že skauti mají pomáhat, a proto spolu s dalšími začal v době okupace pomáhat židovským spoluobčanům. Popsal, jak se dostal do hledáčku gestapa, své první zatčení, odsouzení i věznění. Rozpovídal se také o poválečné éře, kdy po komunistickém puči v únoru 1948 spoluzakládal odbojovou skupinu DEB, roce 1949 byl zatčen a následně odsouzen na 10 let. Propuštěn byl nakonec v roce 1956. Jako dlouholetý skaut se podílel na obno-

vování skautské organizace jak v roce 1968, tak i po roce 1989. Ale mluvilo se i o jiných věcech. Eduard Marek prozradil, jak to bylo s jeho tandemovým seskokem padákem, který absolvoval ve svých 102 letech, a zda plánuje další. Mužská část jeho rodiny je sice spíše pro, ale ženský element se prý výrazně postavil proti, a tak se už zřejmě skákat nebude. Jasný recept na dlouhý věk pan Marek nemá, ale říká, že pohyb v žádném případě neškodí, a když to jde, tak v jakémkoliv věku. Povídalo se i o jídle a pití. Čilý senior prozradil, že nejraději má kuřecí stehna s rýží. Sám si je i vaří a nejlepší jsou udělaná v remosce, stejně tak jako rýže. Slavnina a vejce mu také jdou k duhu, byť si postěžoval, že za poslední dobu poněkud zhubnul. Trochu ho mrzí, že už v jeho okolí zmizel z nabídky černý Kozel, a proto

musel přejít na Plzeň. Ale jedno pivo mu vydrží, užívá ho spíše jako lék. Podobně jako ráno na rozproudění krve malý kalíšek becherovky vyměnil v poslední době za vaječný koňak. Rád má i čaj se lžičkou medu.

Česká atlantická komise, která čestnou hodnost „Plukovníka“ Eduardu Markovi udělila, je sdružením a reprezentantem občanů vyznávajících společné hodnoty euroatlantického civilizačního okruhu. Jejím posláním je hájit a šířit tyto hodnoty a také poskytovat platformu pro vyjadřování potřeb a názorů občanů sdílejících tyto kulturní hodnoty a přispívat aktivně k formování veřejného mínění.

JUDr. Josef Svoboda,
místostarosta Praha 4.

SLOVO VICEPREZIDENTA

EXISTENČNÍ MANIFEST ČAKO

Česká atlantická komise (ČAKO) vznikla již v roce 1993, ale přes veškerou kreativní činnost počala nejpozději v roce 2014 poněkud stagnovat. Bylo to způsobeno tím, že vstupem ČR do NATO doposud aktivní členové dospěli k názoru, že ČAKO splnila svoji historickou úlohu a její další mnohostranné aktivity už nejsou nezbytné. Šlo ovšem o mylný předpoklad, když se naopak v čase ukázalo, že její kontinuitní činnost právě v dnešní neklidné době je potřebná a přínosná.

Tehdejší předseda (dnešní prezident) ČAKO, doc. JUDr. Pavel BÍLEK, Ph.D., se rozhodl sestavit tým, který by, podle jeho představ, mohl osvětově pracovat na další tvůrčí činnosti ČAKO ve smyslu jak historického, tak současného odkazu NATO a EU.

Byla to práce nad lidské síly, ale podařilo se to...

Dne 06. 01. 2018 se sešla skupina kompetentních osob, pod vedením předsedy a začaly testovací dialogy. Tehdy mi předseda důvěrně sdělil: „Se současnou

Dr. et Dr. Jan Berwid-Buquoy, docent rer.pol. Viceprezident ČAKO

garniturou ČAKO nemohu o svých budoucích perspektivách ani mluvit, natožpak, abych někoho zaúkoloval..."

Nastávající rekruti ČAKO byli členové Svazu důstojníků a porádků Armády ČR (SdP AČR),

kteří v této organizaci nenalezali aktivní uplatnění. Z těchto lidí sestavil předseda aktivní, akce schopný tým.

Pro budoucí činnost vyhotovil předseda spolkové stanovy a obohatil je tzv „Doktrinní

ústavou“. Úlohou „Doktrinální ústavy“ je stanovit základní ideologické principy nastávající činnosti ČAKO. Dovoluji si citovat čl. VII, stávajícího dokumentu:

„ČAKO je politicky nezávislou, hodnotově orientovanou společností plně respektující rámec českého konstitucionalismu a principy demokratického právního státu včetně internacionálního a komunitárního kontextu. ČAKO plní své poslání s diplomatickým přesahem.“

Naší společenskou úlohou není žádná vnitřní „žabomyší politika“ sebeúčelu pokládání věnců, salutování a odchodu do gastronomických podniků, nýbrž **propagace, tak jako transparency ČR a AČR v globálním měřítku, náprava chyb a nedostatků vojenské diplomacie v minulosti i současnosti...**

Bylo by velice levným alibismem všechno svádět pouze na časovou periodu komunistické totality. To byl pouze vrchol onoho legendárního ledovce. Existenční chyby a nedostatky se začaly projevovat již vznikem republiky, jejíž suverenita byla silně omezena francouzskou hegemonií (Cordon sanitaire de la Tchécoslovaquie). V roce 1918 spadla moc do klína osobám, sice s dobrými předsevzetími a v osobě T. G. Masaryka dokonce světově uznávaného humanitního filozofa, kteří však neměly žádné zkušenosti s řízením státu a vršili jednu chybu za druhou...

Pro přežití malého státu uprostřed Evropy je nutná intenzivní globální transparency v odvětvích politiky, hospodářství, vojenských a sociálních věcí.

To je úloha zahraniční diplomacie, která by měla vyvíjet maximální úsilí k dosažení co možná největší pozitivní transparency naší republiky. Protože se tak od roku 1918 neděje, pokouší se

ČAKO, v mezích svých možností tuto propast překlenout...

Tragické existenční posuzování naší státnosti v době I. republiky:

Britský premiér Neville Chamberlain: *„Za zemi, kterou nikdo nezná, do války zásadně nepůjdem!“*

Lord Walter Runciman, v rozhovoru s mým prastrýcem, šéfem československého civilního letectví (Ministre de l'aviation civile), Ing. Janem Bervidou:

„Sire, na rozdíl od Vás, máme silné a účinné letectvo, ale za národ, který se bojí a krade nenecháme vzlétnout ani jednu stíhačku!“ Runcimanova apelace na Masarykův výrok *„nebát se a nekrást!“*.

Je nutné udělat naprosto všechno pro to, abychom se opět, někdy v budoucnu, nezřítily do podobné existenční propasti!

A ještě apel bývalého rakouského kancléře, Bruno Kreiského, na adresu vídeňského parlamentu: *„Dámy a pánové, jsme trpasličím státekem. Vaší úlohou je učinit všechno možné, aby se svět o nás, co nejvíce dozvěděl. Kdo sedí v koutě, toho nenajdou!“*

Nyní zcela jasné vyjádření ministra zahraničních věcí, Jana LI-PAVSKÉHO:

*„Vznikající vláda se jednoznačně odkazuje k **sebevědomé zahraniční politice**, obnovení tradice lidských práv, silné spolupráci na úrovni EU a NATO. Je třeba, aby to česká zahraniční politika náležitě reflektovala ve všech strategických dokumentech, ale i v řadě praktických kroků na mezinárodní scéně.“*

To je přesně to, co sleduje a praktikuje „Doktrinální ústava“ ČAKO.

Přes naší vynikající tuzemskou i zahraniční aktivitu ČAKO v letech 2018–2022, kterou žádný jiný vojenský spolek na území ČR nemůže prokázat, jsme doposud neobdrželi od státních insti-

tucí žádnou finanční podporu. Naší doktrinální politickou ideologii ve prospěch ČR a AČR šíříme i pomocí čtvrtletníku „**Czech Atlantic Forum**“. Periodikum vychází jak v tištěné formě, tak v digitální podobě na internetu.

Abychom překonali nedostatek financí, rozhodl jsem se zrušit finanční podporu Vojenského fondu solidarity, vedený generálkou Šmerdovou.

Rozhodl jsem se sponzorovat částkou 1.000 Kč měsíčně ČAKO. Dále financuji periodikum CZA-FO částkou cca 6.000 Kč čtyřikrát do roka. To znamená, že moje finanční podpora ČAKO činí ročně **36.000 Kč**. Jde o zanedbatelnou almužnu!

Abychom mohli v rámci projektu prezidenta Bílka „Setkávání s osobnostmi“, tzn. přednášky významných zahraničních osobností v Praze, resp. v „Rytířském sále“ barokního zámku Tábor -Měsíce, potřebujeme státní finanční podporu v řádu statisíce korun. Je nutné zaplatit cestovné, honoráře, ubytování, stravu, doprovod, tlumočníky etc. významné osobnosti. Dále je nutné financovat publikační vícejazyčnou činnost – žurnalistickou, ale i knižní... Víceúčelové, osvětové návštěvy spřátelených organizací v zahraničí a zasilání propagačních vícejazyčných letáků...etc.

Veškeré uvedené aktivity by měly pro transparency ČR a AČR v globálním měřítku nesmírný a ničím nenahraditelný význam!

Jan Berwid-Buquoy

STANOVISKO KARDINÁLA

Draží přátelé, sestry a bratři,

11. února, v den Lurdského zjevení Panny Marie slavíme 30. Světový den nemocných. Je to den, ke kterému každoročně zaznívá papežovo poselství a tak

tomu je i v letošním roce:

Chtěl bych k tomuto poselství připojit velké poděkování vám nemocným, kteří snášíte bolest a utrpení s vědomím, že i tak máte podíl na životě církve

a šíření dobra. Je to vaše statečné a trpělivé snášení bolesti, nemoci, často i opuštěnosti spojené s úzkostí. Přitom však nezapomínáte na své blízké a jste s nimi spojeni v modlitbě.

Dominik kardinál Duka OP
arcibiskup - metropolita pražský

Nezapomínejme na zdravotní ošetrovatelský personál, který právě v pandemii koronaviru musel přinést velkou míru sebezapření, trpělivosti a skutečné

obětavosti. Můj dík patří lékařům, zdravotním sestrám i dalšímu personálu v nemocnicích a podobných zařízeních!

Mysleli jsme na vás i v našich modlitbách stejně jako na naše nemocné bez rozdílu víry, národnosti a společenského zařazení. Chtěl bych také vyjádřit dík i vám zdravotníkům slovenské národnosti. Naše modlitby patří také Vám, kteří jste přišli z Ukrajiny, abyste pomohli udržet chod v našich zdravotnických zařízeních ve chvílích, kdy se Vaše vlast nalézá v ohrožení.

Chtěl bych vás povzbudit k potřebné trpělivosti, proto-

že jste byli a jste vystavováni enormní zátěži, která zcela jistě dopadá i na psychiku každého z Vás a rovněž tak i duše nemocných jsou oslabeny dlouhodobou pandemií.

Patří Vám opravdový dík, patří vám opravdové uznání a vděčnost, kterou vyjadřujeme v našich modlitbách. To je také důvod, proč v tento den chceme, pokud je to možné, vám poděkovat a vyslovit uznání přímo na vašem pracovišti. Bůh Vám žehnej!

Dominik kardinál Duka OP
arcibiskup - metropolita pražský

DOPORUČUJEME NAŠE AUTORY

Rubriku vede Jitka Samcová

Prezident Miloš Zeman zaútočil... 26. 02. 2022 8:15:32

Když 30. 11. 1939 Sovětský svaz přepadl Finsko, prohlásil tehdejší předseda vlády, Aimo Cajander, před shromážděnými generály: „Každý finský voják musí zastřelit deset Rusů!“. Z davu se ozvalo: „No jo, ale, co s tím jedenáctým?“

Rusko má nevyčerpatelné množství lidského potenciálu...

Na přepadení Ukrajiny reagoval Zeman velmi razantně. Označil Kreml za agresora a vyzval celý národ k semknutosti proti útočníkovi. Odmítl váhavou diplomacii a navrhl odvetný úder...

Přepadení Ukrajiny připomíná náš 15. březen 1939. Jakmile Velká Británie prohlásila, že do války proti Hitlerovi nepůjde, okamžitě

se vrhli nacisté na bezbrannou kořist jménem ČSR.

Podruhé se to stalo 21. 08. 1968, když SSSR rozdrtil „Pražské jaro“ a západní svět se nezmohl ani k diplomatickému protestu.

V obou případech vyzvali prezidenti Hácha a Svoboda národ, aby okupantům nekladl vůbec žádný odpor. Zeman před násilím nekapituluje, podle husitského hesla „Nepřátel se nelekejte a na množství nehleďte!“, vyzývá k pevné semknutosti v obraně odboji. Jde o správný a morální postoj hlavy státu k nelegitimnímu násilí.

Tím se Zeman podstatně liší od prezidentů Beneše, Háchy a Svobody. V souvislosti s Ukrajinou zde spíše připomíná Winstona Churchilla v roce 1940...

Postup Putinova Ruska nemá logiku.

Hitler se 1939 zmocnil ČSR, aby získal prosperující průmyslovou oblast k pokračování válečného tažení. Brežněv se obával „Pražského jara“ 1968, že by ČSSR vystoupila z Varšavského paktu a země by vyhlásila neutralitu podle finského vzoru.

Putinovo Rusko není Rusko ani Gorbačova ani Jelcina. Jde o jakýsi bolševicko-fašistoidní útvar, který jedná samovolně a nevypočitatelně. Tak jako ukřižování

Ježíše Krista znamenalo pád Římské říše, tak zardoušení „Pražského jara“ 1968 znamenalo zánik Sovětského svazu a konec světového komunizmu...

Jaký budoucí boží trest bude uvalen na Putinovo Rusko, to se zatím neví. Přesto bych si dovolil citovat výrok britského admirála Nelsona, před námořní bitvou u Trafalgaru: „Když Bůh chce, tak střílejí i košťata!“

Nemám ten dojem, že za celou tou mezinárodní tragédií stojí jenom Putin. Spíše se mi zdá, že hlavním válečným štváčem a „jestřábem“ je Lavrov. Sledujete-li jeho jednání, je zcela jasným našeptávačem Putina.

Ruská invaze na Ukrajinu začala takřka okamžitě, jakmile americký prezident Joe Biden veřejně prohlásil „Spojené státy proti Rusku bojovat nebudou!“ Čeho by se měl tedy agresor obávat, když mu nejmocnější země tohoto světa předložila takovou vynikající „pozvánku“!

Dovolte mi nakonec citát Winstona Churchilla z roku 1940: „V případě Československa jsme měli dvě alternativy: Válku nebo ostudu. Zvolili jsme ostudu a teď máme oboje!“

Zdroj: Jan Berwid-Buquoy,
iDNES.cz

MŮJ PROTIKOMUNISTICKÝ ODBOJ

ČÁST 6: CO TO JE, KDYŽ SE ŘEKNE BRITISH INTELLIGENCE CORPS BIC

British Intelligence Corps

Průměrný Čech o britských výzvědných službách neví buďto vůbec nic nebo snad někdy četl něco o MI-5 či MI-6. Co se týká *British Intelligence Corps* nebyla doposud v Česku, napsána ani jedna věta. Začneme tedy úplně od začátku ad hoc jak se říká u „Adama a Evy“.

Tradiční britské MI-5 (kontra rozvědka) a MI-6 (výzvědná služba) jsou již tradiční vládní organizace Spojeného království. Zkratky „MI“ znamenají „*Military Intelligence*“ (vojenské zpravodajství).

BIC vznikl 1914 jako součást *War Office* (Ministerstvo války), které fungovalo v letech 1857 – 1964. Poté se 01. 04. 1964 *War Office* přejmenovalo na *Ministry of Defense* (Ministerstvo obrany).

Britská zpravodajská služba je rozdělena do různých ministerstev, kde má naprosto odlišné úlohy a rozhodně nesídlí pod „jednou střechou“. Tedy:

Military Intelligence Service, Section 5 (MI-5), kontra rozvědka – podléhá Ministerstvu vnitra.

Military Intelligence Service, Section 6 (MI-6), zahraniční zpravodajská činnost – podléhá Ministerstvu zahraničí.

British Intelligence Corps, čistě vojenská výzvědná služba, podléhá Ministerstvu obrany.

BIC byla zřízena v roce 1914 a proto koncipovaná pro účely první světové války. Jeho úloha se v době druhé světové války prakticky nezměnila. Nově vzniklé SOE (*Special Operational Executive* – Oddělení pro zvláštní operace), vytvořené na popud Winstona Churchila, bylo nakonec přiřazeno k Ministerstvu

zahraničí. Československá sekce SOE, pod vedením majora Alf-gara Hesketha- Pricharda, byla pověřena přípravou atentátu na Heydricha a nikoli tedy exilová vláda pod vedením prezidenta Edvarda Beneše, jak se všude omylem píše (k tomu: *The National Archives, Second World War II – Military and intelligence, Gov. UK*).

Úloha BIC se v době „studené války“ podstatně změnila a jejím úkolem bylo i zapojení civilních zpravodajců k získávání informací (tzv. Non Official Confidents, zkratkou NOC) hlavně v oblastech styčných bodů s komunistickým nepřítelem. K tomu se nabízelo, jako ideální prostor, právě území Západního Berlína...

BIC se svými vojenskými i civilními zpravodajci byl v Západním Berlíně naprosto všude a věděl všechno. Snad si vedl i seznam návštěvníků veřejných záchodků... Uvedu jeden příklad z mé praxe:

Prováděl jsem u BIC také překladatelskou činnost. Tak, v průměru jednou za měsíc, se ke mně vždy dostavili dva příslušníci BIC a předložili mně dvě nebo tři pohlednice z Československa.

Měl jsem je okamžitě přeložit, ale nikdy ne do angličtiny, nýbrž výhradně do němčiny. Texty na pohlednicích byly buďto v češtině nebo slovenštině a

zřetelně čitelné. Jeden z příslušníků BIC stál vedle mne vpravo o druhý vlevo a soustředěně se dívali do textu psacího stroje (tehdy žádný počítač PC neexistoval). Nesměl jsem si dělat žádné poznámky nebo vstát a někam odcházet. Když byla práce hotova, vzali si pohlednice s překladem sebou a jak přišli tak také zmizeli...

Texty na pohlednicích byly zásadně naprosto triviální. Např. „*Toníček se zase počůral*“, „*Karolína upekla králíka*“, „*Prší, prší, jen se leje*“, „*Proč nejezdí pan Kučera na kole?*“ a podobné hovadiny.

Příslušník BIC provádí zpravodajský rozhovor s vyzvědačkou NOC (Non Official Confident), tzv. „Neoficiální spolupracovník“. Tito lidé mohli pocházet z armády, ale i z civilního obyvatelstva

Pohlednice byly adresovány nezajímavým civilním osobám, žijícím

v Západním Berlíně. Vždy jsem si lámal hlavu, k čemu takovéto banality potřebuje vláda jeho Veličenstva vědět - a ještě navíc v němčině?

Ovšem, všechno má svou logiku. Dovolte mi, abych vám zde nastínil jeden příběh ze zpravodajských analýz americké CIA:

Rusové vyrobili nový druh stíhacího bombardéru a Ame-

ričané se snažili vypočítat jeho rádius, nosnost podvozku, kolik a jaký druh bomb onen stíhací bombardér unese. Sice měli zjištěnou celou řadu faktů, ale rádius se dal vypočítat pouze podle materiálu ze kterého je zřízen podvozek. CIA věděla, že podvozek je zhotoven z umělé hmoty, ale z jaké?

Jednoho dne přistál na letišti Vídeň-Schwechat sovětský dopravní letoun. Úklidová četa se skládala z rakouských zaměstnanců. Jeden z nich byl spolupracovník CIA a dodával americkému velvyslanectví ve Vídni

„důležité odpadky“. Tentokrát našel na sedadle pilota zlomené ramínko na šaty z umělé hmoty. Okamžitě ramínko sebral a druhý den ho odnesl Američanům. Ty ho dále poslali k CIA v New Yorku k chemické analýze. Zjistilo se, že podvozek stíhacího bombardéru je vyroben právě z tohoto materiálu...

Co z toho vyplývá? Když lze zjišťovat ze zlomeného ramínka v odpadkovém koši rádius stíhacího bombardéru, proč by např. věta „*Toníček se zase počůral!*“ nemohla znamenat „*Rusové pozitíř přepadnou Ukrajinu!*“

NEZNÁMÍ HRDINOVÉ

GENERÁL HOMOLA - MEZI DVĚMA OHNI

JUDr. Jitka Lenková

Těžko soudit cokoliv o době, kterou jsme neprožili, a o lidech té doby, které jsme neznali. V některých případech nás však i dnes překvapí jasnozřivost a způsob uvažování některých z nich. Patří mezi ně bezesporu i generál Bedřich Homola (2. června 1887 – popraven 5. ledna 1943 v Berlíně, věznice Plötzensee).

Jak vidno z data úmrtí, nedožil se gen. Homola ani konce války, z vývoje bojů pod Stalingradem by však mohl již tehdy vytušit, že se začínají naplňovat jedna jeho prorocká slova. Není jisté, nakolik byl o vývoji na východní frontě informován, protože zatčen gestapem byl již 31. prosince 1941 a popraven 26 dnů před Paulusovou kapitulací (31. ledna 1943). O co tedy šlo? V podstatě o pragmatický kalkul za situace, kdy jsou všechna řešení jen špatná nebo ještě horší.

Generál se vyjádřil v tom smyslu, že musíme počítat

Generál Bedřich Homola

s eventualitou „kdyby Moskva se dostala do konfliktu s Berlínem a měla přitom úspěch“. Jakou šanci by potom měl český národ? Generál to shrnul takto: „Mnoho hlasů – i zámožných občanů – prohlašovalo, že budou raději pod moskevskými komunisty a ztratí veškerý majetek než trvale pod Berlínem. Za důvod uváděli, že Moskva nevezme nám řeč ani půdu, kdežto Berlín obojí. Vládní forma, že se změní, za 30–50 let komunismus nebude, bude zde však národ, kdežto za vlády Němců by za 20 let byl národ zničen.“

Podle gen. Homoly bylo spojení s Moskvou také alternativa pro případ, že by Velká Británie ve střetu s Německem neobstála, což se, podle gen. Homoly, na podzim roku 1940 jeví mnoha lidem jako pravděpodobné. On sám se potom přiklání k Moskvě i přesto, že tamní komunistickou realitu poznal jako

legionář za 1. světové války. I tak mu komunismus připadal jako lepší varianta než nacismus a on musel volit, který z těchto dvou „ohňů“ je pro Československo ten méně zlý.

Tak zněla jeho depeše odeslaná do Londýna datovaná 20. února 1941. Tedy v době, kdy u nás byl sice již německý protektorát, ovšem Německo bylo stále ještě spojencem SSSR (až do 22. června 1941, kdy jej napadlo). Dnes už víme, jak vše dopadlo, Berlín prohrál a náš národ proto nezničil. Pod vítěznou Moskvou jsme potom po válce setrvali téměř 45 let, což ovšem nebylo dáno vůlí našeho národa, ale rozhodnutím velmocí na spojenecké Jaltské konferenci (únor 1945) a vládní forma SSSR se po té době opravdu také změnila.

Naplnění své předpovědi se generál Bedřich Homola nedočkal. Statečný legionář z Ruska,

který se ani po Mnichovu, který ho zastihl na Slovensku, nebál postavit za tehdejší Československo a aktivně za něj bojoval i za okupace, by se proto musel dožít víc jak 102 let, aby mohl spolu s námi prožít Sametovou revoluci v roce 1989. Jeho život však vyhasl mnohem dříve, na popravišti berlínské věznice Plötzensee.

Kdyby se tak nestalo, možná by ještě své stanovisko, pokud jde o příklon k Moskvě, změnil po D Day v roce 1944, a dal přednost Spojencům. O to větší zklamání by pak zažíval v roce 1948, případně 1968. Nepochybuji ale o tom, že i v těchto těžkých historických okamžicích by se zachoval tak, jak to dělal celý život – odvážně, statečně, vlastenecky.

Čest jeho památce!

Jitka Lenková

NAPSALI O NÁS JINÍ

V CZAFO 4/2021 píšete, že hvězdači se rekrutují ze spisovatelů, novinářů, lékařů atd. Domníval jsem se, že se jedná o lidi procházející tvrdým výcvikem a školením...

Georg Hrubý, Kanada

Tvrdým výcvikem a školením procházejí pouze styční důstojníci. „Pěšáci“ (Gambits) pracující přímo v terénu, jsou vybíráni podle profesí a schopnostech umět získávat informace ve svých oborech. J.B-B

Bonjour Jan,
tout d'abord, j'espère que tu vas bien et que la santé est bonne... Ensuite, j'ai bien reçu la revue et je te remercie beaucoup pour ce bel article. J'ai publié cet article sur la page Facebook de NATO MEMORIAL... Je t'informe que la prochaine commémoration du Mémorial de l'OTAN aura lieu le 10 septembre 2022 (10ans du Mémorial). Prends soin de toi... A bientôt Mes amitiés

Willy Breton

Willy Breton, prezident Památníku NATO, Fréthun, Pas de Calais, severní Francie

(Překlad: Dobrý den Jendo, v první řadě doufám, že se Ti daří dobře a jsi zdravý... Časopis jsem dostal a moc děkuji za tento krásný článek. Projev jsem zveřejnil na facebookové stránce NATO MEMORIAL... Informuji vás, že další připomínka **Památníku NATO** se bude konat 10. září 2022 (**10 let Památníku NATO**). Opatruj se... Brzy se uvidíme, s přátelskými pozdravy)

Willy Breton

Monsieur le Président, nous prenons note!

(Překlad: Pane prezidente, bereme na vědomí!)

„Píšete, že jste v Západním Berlíně sloužil u British Intelligence Corps. Co je to za organizaci? V české literatuře se mně na toto téma nepodařilo nic odhalit.“

M. Kopecká, Praha

Odpověď naleznete v kapitole „Můj protikomunistický odboj“.

S pozdravem J. B-B

Spolkový prezident SRN, Frank-Walter Steinmeier

Vážený pane Dr. Berwid-Buquoy,

Spolkový prezident Váš dopis z 15. 12. 2021, obdržel a děkuje Vám za důvěru, kterou vkládáte do jeho rukou. Vaše obsáhlé a kritické postoje vůči naší justici, ve Vašem případě, si spolkový prezident přečetl s velkou pozorností. Pan spolkový prezident chápe a souhlasí s vašimi postoji, ale současně Vám sděluje, že ve smyslu ústavních zákonů do rozhodnutí soudů nemá možnost zasahovat. Přesto Vás mohu ubezpečit, že Vaše kritika je u nás sledována s velkou pozorností.

S přátelskými pozdravy a za správnost vyhotovení

Felix Timm, tajemník Prezidiálního úřadu SRN, Berlín

(Originál v němčině, překlad Bc. Christiane Berwidová-Kawellová, M.A.)

Pane spolkový prezidente, my Vám přejeme k Vašemu opětovnému znovuzvolení prezidentem Spolkové republiky Německo vše nejlepší a hodně úspěchu!

S nejlepšími pozdravy **Czech Atlantic Commission!**

(Překlad z češtiny: Sehr geehrter Herr Bundespräsident, zu der Wiederwahl zum Präsidenten der Bundesrepublik Deutschland, wünschen wir Ihnen alles Beste und viel Erfolg!

Mit den besten Grüßen **Czech Atlantic Kommission!**

(Übersetzung aus dem Tschechischen: Bc. Christiane Berwid-Kawell, M.A.)

Jiri Ciz⁶⁴⁸⁰⁷

Konečně zase něco jiného, jak covid 😊. Pan Berwid-Buquoy by mohl kandidovat na českého prezidenta, je vzděláním a pohledem na svět Evropan, stejně jako já 🇪🇺. Ke všemu v mládí chytal v hokejové brance, u mě další plusové body 🍑!

Jiro, děkuji Vám za pozornost!

J. B-B

Pane Buquoy, to je mi obrovskou záhadou, proč Vy nejste prezidentem.

J. Pospíšil, Francie

Mě je to taky záhadou!

J. B-B

NAPSALI O NÁS JINÍ – EXTRA PŘÍLOHA

Seit dem 24. 02. 22 kann ich an nichts anderes denken, als an den Krieg in der Ukraine. Die russische Soldaten zerstören bewusst das stolze, selbständige, demokratisch orientierte europäische Land. Das geschieht auf das Befehl eines paranoiden, skrupellosen, machtbessenen Diktators. Zorn und

Trauerkochen in meiner Seele! Ich habe Freunde und Verwandten auf beiden Seiten des Krieges. Ich kann es nicht fassen! Es ist ein Alptraum! Ich appelliere an die Russische Regierung:

HÖRT BITTE AUF! Setzt euch an den Verhandlungstisch! Schaltet die Diplomatie wieder ein!

MUDr. Ludmila Ionis

Překlad z němčiny:

Od 24. 02. 22 nemohu myslet na nic jiného, než na válku na Ukrajině. Ruští vojáci zničili sebevědomou a hrdou, demokraticky orientovanou evropskou zem. To se stalo rozkazem paranoidně nemocného, bezohledného, mocí posedlého diktátora. Vzpoua a smutek se bouří v mé duši! Já mám přátele a příbuzné na obou stranách válečných stře-

tů. Nemohu to pochopit! Je to pro mne hrozná noční můra! Apeluji na ruskou vládu: OKAMŽITĚ PŘESTAŇTE! Zasedněte za jednací stůl! Místo války diplomacii!

(překlad Bc. Christiane Berwidová-Kawellová, M.A.)

Paní primářko naprosto s Vámi souhlasíme!

J. B-B

Vážení přátelé, rozhodli jsme se obrátit na vás.

Protože chceme, aby byla pomoc adresná a smysluplná,

MUDr. Ludmila Ionisová, ruská lékařka pracující v SRN, jako primárka nemocnice ve Flämingu.

spojili jsme se s organizací Post Bellum z.u. a vyhlašujeme sbírku na vybavení podle požadavků organizací, které fungují

přímo na Ukrajině. My následně vybavení předáme, aby co nejdříve skončilo ve správných rukou. **Aktuálně je největší potřeba následujících věcí:**

- Neprůstřelné vesty o rozměrech 250 x 300 mm v odolnosti 3 a výše (proti puškovým rážím)
- Kevlarové přilby odolnost 3 a výše
- Nosiče plátů nebo samostatné pláty
- Vojenské stany 30 m²
- Bojové dávky potravin (BDP) nebo konzervovaná dávka MRE (KD)
- Osobní lékárničky (obsahující škrtidla, obvazový materiál, dezinfekce) nebo samostatně turniquety, izraelské obvazy atp.

Již jsme obdrželi několik žádostí z Ukrajiny s prosbou o pomoc. Děkujeme vám všem za důvě-

ru. Ovšem musíme vám bohužel současně sdělit, že **Czech Atlantic Commission**, není žádnou vládní organizací, nýbrž pouhým vojenským spolkem. Přesto se vynasnažíme, v mezích našich možností, vám ve vaší zoufalé situaci vypomoci.

J.B-B

Мой город обстреливают, а там моя семья.

Лариса Врикова

(Moje město ostřelují a mám tam rodinu. Larisa Vrikova)

Paní Lariso, to je opravdu smutné, ale my Vám nemůžeme pomoci!

J. B-B

VOJENSKÝ HUMOR A SATIRA

TENTOKRÁT Z PROSTŘEDÍ NĚMECKÉHO BUNDESWEHRU

„Paní ministryně, díky podpoře soukromého hospodářství, přestože jste nám vyřadila útočnou pušku DES G 36, jsme kdykoli připraveni k obraně...“

„Máme prý šetřit náklady za telefonování. Tak vyšlete tímto způsobem následující zprávu...“

„Jakápak byrokracie v Bundeswehru?! Budte ubezpečeni, to se pouze zpozdily již schválené reformy...“

Paní ministryně, není třeba pospíchat! Ušetřit se dá všude a na všem...

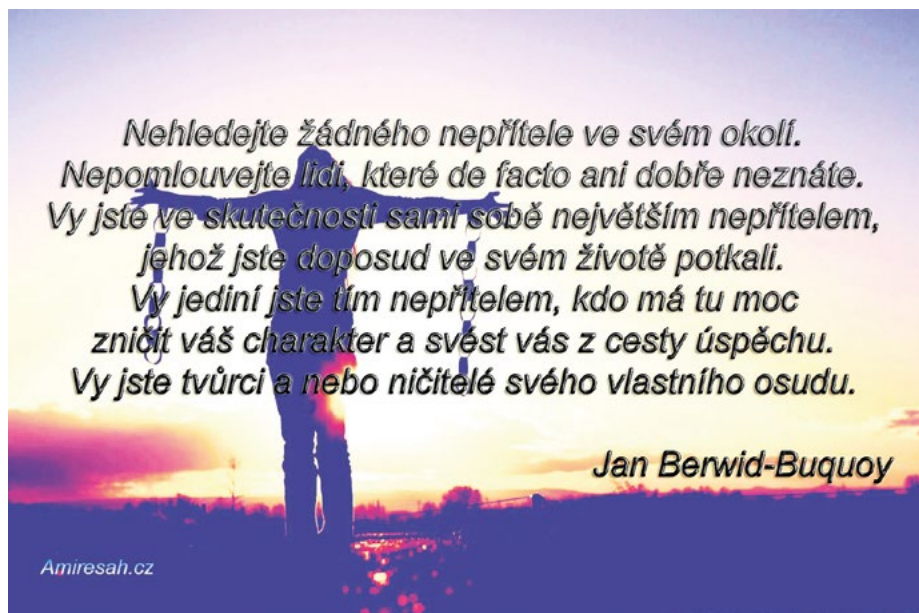
RECHTSRADIKALE: ÜSCHI STARTET FRÜHJAHRSOFFENSIVE

„Co takhle nasadit vojenské vyzvědače do mateřských školek?“

„Pane kolego, proč ne, ale je třeba dát u toho bedlivý pozor, aby na ministryni obrany něco neprasklo.“

Připraven pro nové výzvy!

OBSAH

Dopis Putinovi	2
Slovo prezidenta	3

ZPRAVODAJSTVÍ ZE SVĚTA

Co to je strategická autonomie pro Evropu a proč ji nezbytně potřebujeme	4
Ocenění	5
Participace na vytváření v konceptu nato přes válku v Alžíru	6
Rozpínavost „Čínského draka“ ...	7
Diplomatické zastoupení České atlantické komise v SRN (Berlín) je aktuální a nutné	8

ZPRAVODAJSTVÍ Z DOMOVA

Prohlášení k Ruské invazi na Ukrajinu	9
Prezidentův apel!	9
Smuteční oznámení Prezidenta ČAKO	10
Skauti mají pomáhat	10
Slovo viceprezidenta - Existenční manifest ČAKO	11
Stanovisko kardinála	12
Doporučujeme naše autory	13
Část 6: co to je , když se řekne British Intelligence Corps BIC	14
Napsali o nás jiní	15
Napsali o nás jiní – extra příloha ..	16
Neznámí hrdinové - Generál Homola - mezi dvěma ohni	17
Vojenský humor - Tentokrát z prostředí německého Bundeswehru.	18

CZECH ATLANTIC FORUM (CZAF), vychází čtvrtletně v nákladu 1000 výtisků.

Vydává Česká atlantická komise (ČAKO) z.s., IČ 49368761.

Registrace Ministerstvo kultury ČR: E 23470, ISSN 2571 - 3779.

Adresa a sídlo: barokní zámek Měšice, Chýnovská 1/67, 391 56 Tábor.

Telefon: 607 935 400, e-mail: jan.berwid-buquoy@arcor.de. Nevýžádané příspěvky se nevracejí!

Grafická úprava Tiskárna Karmášek.

Redakční rada: **Dr. et Dr. Jan Berwid-Buquoy** (šéfredaktor, zpravodajství z domova i ze světa), **JUDr. Jitka Lenková** (zástupce šéfredaktora, známí i neznámí hrdinové), **docent JUDr. Mgr. Pavel BÍLEK** (Slovo předsedy a aktuální glosy), **Eugen Berwid** (aktuální zprávy z domova i ze zahraničí), **Zdeňka PUSTAYOVÁ** (fotodokumentace), Jaroslav Prošek, MBA.

Reprodukce, přetisk a jakékoliv šíření pouze se souhlasem prezidia ČAKO.

Názory autorů nemusí být vždy shodné s názory prezidia ČAKO.

Výtisky CZAF jsou neprodejně.